

Kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag 2014

Terje Blindheim, Torbjørn Høitomt, Egil Bendiksen,
Tom Hellig Hofton og Tor Erik Brandrud

Ekstrakt

BioFokus og NINA har utført naturfaglige undersøkelser av 21 skogsområder i Nord-Trøndelag med fokus på kartlegging av kalkskogsverdier. I tilknytning til disse er det blitt laget 18 faktaark som beskriver verdiene i undersøkelsesområdene. Generelt har kalkskogskvalitetene i undersøkelsesområdene vært lav. Kun 6 områder er gitt tre eller flere poeng av 6 mulige og hele 11 av undersøkelsesområdene er gitt 0 poeng. 3 områder har fått 1 og 2 poeng. I 6 av de 27 kartlagte naturtypelokalitetene er det avgrenset rødlistete naturtyper. De avgrensede områdene med høyere naturverdi varierte i størrelse fra 84 daa til 1 375 daa. Naturtypelokalitetene fordelte seg på 7 A lokaliteter, 18 B lokaliteter og 2 C lokaliteter. Det ble samlet kartlagt 24 ulike rødlistearter i prosjektet.

Nøkkelord

Nord-Trøndelag
Nærøy
Høylandet
Overhalla
Snåsa
Lierne
Røyrvik
Levanger
Kalkskog
Naturtypekartlegging
Rødlistearter

Omslag

FORSIDEBILDER
Øvre: Praktslørsopp (Foto: E. Bendiksen)
Midtre: Kalkgranskog (Foto: E. Bendiksen)
Nedre: Humusrik granskog i Nærøy (Foto: T. Høitomt)

LAYOUT (OMSLAG)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-350-7

BioFokus-rapport 2015-12

Tittel

Kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag 2014

Forfattere

Høitomt, T., Blindheim, T. Bendiksen, E., Hofton, T.H. og Brandrud, T.E.

Dato

1. mai 2015

Antall sider

18 sider + vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Miljødirektoratet

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig.

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:

<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

Refereres som

Blindheim, T., Høitomt, T., Bendiksen, E., Hofton, T.H. og Brandrud, T.E. 2015. Kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag 2014. BioFokus-rapport 2015-12. Stiftelsen BioFokus. Oslo

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Forord

BioFokus og NINA fikk etter en tilbudskonkurranse våren 2014 i oppdrag fra Miljødirektoratet å kartlegge kalkskog i Nord-Trøndelag. I løpet av høsten 2014 er det gjort undersøkelser i 21 forhåndsutvalgte områder i fire kommuner. Rapportering har vært utført vinter og vår i 2014-15. Stiftelsen BioFokus har sammen med NINA og MFU en rammeavtale med Miljødirektoratet om kartlegging av bl.a. kalkskog, men i dette prosjektet har ikke MFU deltatt. Denne rapporten oppsummerer resultatene.

Daglig leder Terje Blindheim har hatt prosjektansvar og formell prosjektledelse og har bidratt med feltarbeid og rapportering sammen med øvrige forfattere.

Under arbeidet har prosjektleder/prosjektansvarlig hatt løpende kontakt med Gunnar Kjærstad, som har vært Miljødirektoratet sin prosjektansvarlige. Han har bidratt med kartmateriale og andre opplysninger, og vi takker han og hans kolleger i Miljødirektoratet for et godt og givende samarbeid. I forbindelse med feltarbeid i august hadde Terje Blindheim og Torbjørn Høitomt et møte med Eldar Ryan og Gry Tveten Aune i Steinkjer.

Oslo, 1. mai 2015

Terje Blindheim
prosjektleder

Sammendrag

BioFokus og NINA har utført naturfaglige undersøkelser av 21 skogsområder i Nord-Trøndelag med fokus på kartlegging av kalkskogsverdier. I tilknytning til disse er det blitt avgrenset 8 områder med høyere naturverdi og totalt 27 naturtypelokaliteter. I 5 naturtyper er det blitt angitt rødlistete naturtyper som samlet utgjør ca. 30 % av det totale naturtypearealet.

Områdene med høyere naturverdi har blitt skåret fra 0 til 6 poeng hvorav ett har fått 4 poeng, 5 områder har fått tre poeng og 3 områder har fått 1-2 poeng. I 11 av 21 undersøkelsesområder ble slike områder ikke avgrenset, men det er registrert en eller flere naturtypelokaliteter i de fleste av dem. De poengsatte områdene varierte i størrelse fra 84 daa til 1 375 daa. Naturtypelokalitetene fordelte seg på 7 A lokaliteter, 18 B lokaliteter og 2 C lokaliteter.

Det ble totalt kartlagt 95 ulike arter av karplanter, lav, sopp og moser. Av disse er 24 arter rødlistet i henhold til rødlisten for 2010. I tillegg er det kartlagt en ubeskrevet lavart. Av de rødlistede artene var det 1 karplante, 12 lavarter og 11 arter av sopp. De fleste artene er kun registrert på en eller et fåtall lokaliteter og det var generelt mange rødlistede arter som hadde lite med typisk kalkskog å gjøre. En art er vurdert som kritisk truet, 2 som direkte truet, 5 som sårbar og 15 som nær truet. Arndalen i Røyrvik var det området med flest registrerte rødlistearter (8 arter), men Semseteren i Snåsa var det området hvor det ble registrert flest typiske kalkskogsarter av jordboende sopp.

Alle lokalitetene, med fulle beskrivelser, bilder og kart, er levert fylkesmannen i Nord-Trøndelag for innleggelse i Naturbase og kan leses som faktaark på slutten av denne rapporten.

Innhold

1	INNLEDNING	6
2	MATERIALE OG METODER	7
2.1	REGISTRERINGSMETODIKK.....	7
2.2	FORARBEIDER.....	7
2.3	DOKUMENTASJON	7
3	OMRÅDENES EGENSKAPER OG NATURVERDIER	9
3.1	OMRÅDEOVERSIKT	9
3.2	NATURTYPELOKALITETENES EGENSKAPER	12
3.3	ARTSMANGFOLD	13
3.4	RØDLISTEDE NATURTYPER (NiN)	14
4	DISKUSJON.....	16
5	REFERANSER	17
6	VEDLEGG, LOKALITETSBESKRIVELSER	17

1 Innledning

Som følge av Stortingets beslutning om å øke skogvernet (Stortingets behandling av St.meld. nr. 25 (2002-2003) Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand) har Miljødirektoratet signalisert at enkelte spesielle skogtyper vil bli prioritert for systematiske naturfaglige registreringer (DN 2005a).

Også tidligere har det blitt gjennomført tematiske skogundersøkelser, både av edellauvskog, kalkskog, boreal regnskog og bekkekløfter. "Kalkskogsprosjektet" er i så måte en fortsettelse av en etablert tradisjon og en oppfølging av tidligere kartlegginger. Kalkskogskartleggingene i 2014 er en direkte oppfølging av kartleggingene i 2013 i Nord-Trøndelag.

Kalkskog og deres ulike utforminger er blant de viktigste "hotspot-miljøene" som finnes i Norge. Skogtypene har ofte et rikt mangfold av arter, og huser dessuten mange sjeldne og rødlistede arter.

I arbeidet med utvalgte naturtyper i henhold til naturmangfoldloven er NINA nå i ferd med å skrive en handlingsplan for denne naturtypen. I det prosjektet og i forbindelse med revidering av håndboken for naturtyper arbeides det i disse dager med å gå opp grenselinjene for hvordan ulike utforminger av kalkskog skal defineres og beskrives.

Målet med prosjektet er å øke kunnskapen om kalkskog i fylket. Selv om kartleggingen på langt nær dekker all kalkskog i fylket, er det et mål at disse registreringene sammen med tidligere registreringer skal gi et representativt bilde av naturverdiene i kalkskogene i fylket. Registreringene skal bedre grunnlaget for forvaltning av det biologiske mangfoldet i kalkskog, herunder å kunne danne grunnlag for tilbud om frivillig vern av skog.

Det er et mål for dette delprosjektet å vise til hvilke kalkskogskvaliteter som er fanget opp sett i et regionalt og nasjonalt perspektiv.

2 Materiale og metoder

2.1 Registreringsmetodikk

Områdene er i sin helhet kartlagt, dokumentert og verdisatt i henhold til Miljødirektoratets metode for kartlegging av skogområder (Direktoratet for naturforvaltning 2007), samt naturtypekartlagt etter DN håndbok 13 (DN 2007), samt etter nye kriterier som er under utarbeidelse. Rødlistede naturtyper er kartlagt i henhold til Norsk rødliste for naturtyper (Lindgaard og Henriksen 2011) og NiN metoden (Halvorsen 2008, Halvorsen et al. 2008).

Det brukes i prosjektet en poengskala fra 0-6 poeng for å synliggjøre samlet verdi for et område. De ulike parameterne som verdivurderes skåres etter på ordinær måte med 0-3 stjerner. Dette er samme praksis som for bekkekløftregistreringene 2007-2010 og er gjort for å synliggjøre forskjellen mellom de temavise skogkartleggingene og det konkrete verneplanarbeidet. Det henvises til sammenstillingsrapporten for bekkekløftprosjektet for en utfyllende beskrivelse av metoden som er brukt også i dette prosjektet (Evju et al. 2011).

Kartleggingen har fokusert på kalkskog, men også andre påtrufne naturtyper har blitt kartlagt. Områder med 0 poeng har ikke blitt prioritert ved videre dokumentasjon av områdene. Av naturtyper har det vært prioritert å kartlegge lokaliteter som er svært viktige (A-verdi) og viktige (B-verdi), men enkelte lokaliteter av lokal viktighet (C-verdi) er også kartlagt.

Det henvises til de siterte dokumenter for en mer inngående studie av metodene som er benyttet.

2.2 Forarbeider

Fylkesmennenes utvelgelse av områder har i noen grad begrenset behovet for forarbeid. Generelt har det vært lite eller ikke noen tidligere kunnskap om undersøkelsesområdene. Eksisterende kunnskap om alle aktuelle områder er likevel sjekket ut. Det er lagt vekt på å skaffe til veie mest mulig av relevant tilgjengelig kunnskap, både publisert og ikke-publisert. Dette gjelder bl.a. følgende:

- Tidligere beskrivelser av naturtyper i Naturbase
- Litteratursøk
- Vår kjennskap til rapporter, notater og diverse skrevne opplysninger
- Kontakt med forvaltningen
- Søk etter artsinformasjon (i hovedsak informasjon som er tilgjengelig via Internett, spesielt Artskart og sopp- og lavdatabasene ved Botanisk Museum)
- MiS-registreringer for de områder hvor disse finnes lett tilgjengelige (Skog og Landskap sin kartbase på Internett)

Flyfoto har blitt brukt som grunnlag ved alt feltarbeid for å sikre at ikke unødvendig arbeid ble gjort i opplagt forringede områder.

2.3 Dokumentasjon

De 21 undersøkelsesområdene fordelte seg med antall og areal som følger på de 7 kommunene som det er gjort undersøkelser i:

- Lierne – 2 områder med et samlet areal på 821 daa, snitt 410 daa.
- Røyrvik – 3 områder med et samlet areal på 2 466 daa, snitt 822 daa.
- Nærøy – 7 områder med et samlet areal på 3 760 daa, snitt 537 daa.
- Snåsa – 3 områder med et samlet areal på 3 803 daa, snitt 1 268 daa.
- Levanger – 2 områder med et samlet areal på 228 daa, snitt 114 daa.
- Høylandet – 2 områder med et samlet areal på 1 198 daa, snitt 399 daa.
- Overhalla – 1 områder med et samlet areal på 522 daa, snitt 522 daa.

Samlet areal for alle undersøkelsesområdene er 12 799 daa og gjennomsnittsstørrelsen er 609 daa.

Ingen av lokalitetene hadde tidligere registreringer og få kjente funn av rødlistearter.

Alle naturtypelokaliteter er digitalt avgrenset ved bruk av kartprogrammet ArcGis og Q-Gis. Dokumentasjonen av en lokalitets egenskaper er foretatt i databaseprogrammet Narin. Informasjon om registrerte områder er lagt ut på Narin Web (<http://borchbio.no/narin/>) og alle naturtyper vil bli oversendt Fylkesmannen for innleggelse i Naturbase.

De fleste interessante artsfunn, og de aller fleste rødlistearter, er koordinatfestet nøyaktig ved hjelp av GPS. For spesielt interessante sopp, lav, moser og karplanter er det vanligvis innsamlet belegg som er sendt til Botanisk Museum, Universitetet i Oslo, eller andre offentlige herbarier. Funn som ikke er belagt er, eller kommer til å bli, registrert i Artskart, via BioFokus sin artsfunnbase eller gjennom museene. Rødlistekategorier følger Norsk Rødliste 2010 (Kålås et al. 2010).

I de 7 undersøkelsesområdene i Nærøy ble det ikke funnet noen kalkskoger, men enkelte andre naturtyper. Her fra naturtypelokalitet med gammel granskog innerst i Storkvisten. Foto: Terje Blindheim, BioFokus.

3 Områdenes egenskaper og naturverdier

3.1 Områdeoversikt

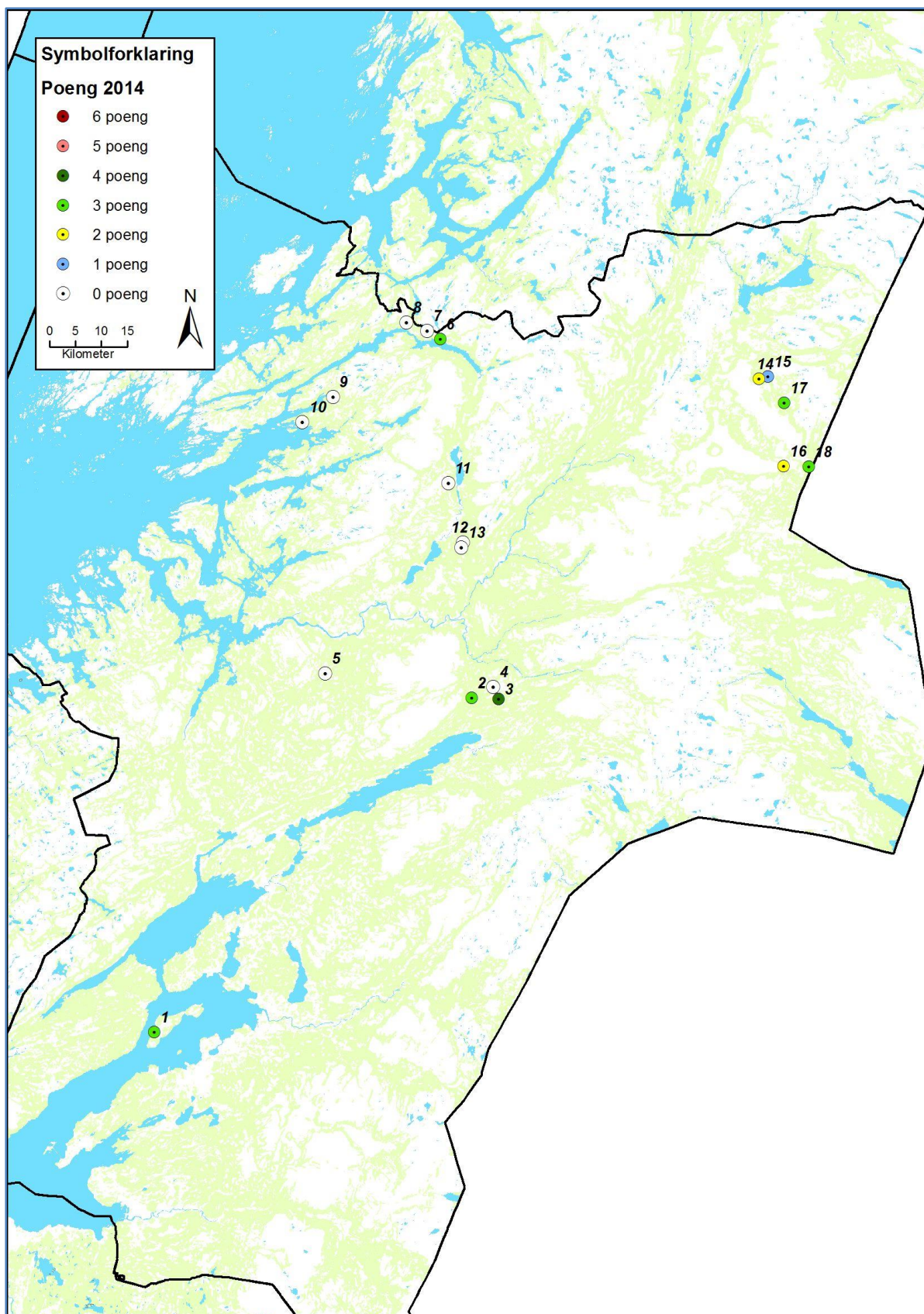
Av de 21 undersøkelsesområdene er det laget 18 faktaark da enkelte undersøkelsesområder har blitt slått sammen når de er beskrevet. som i hovedsak beskriver de 9 områdene som har fått en verdiskår høyere enn 0 poeng. Da mange undersøkelsesområder lå tett samlet er også de områdene som ikke har fått noen avgrensninger omtalt i det eller de faktaarkene som er laget for slike aggregerte undersøkelsesområder. Se f. eks. faktaarket for Børsåsen eller Brennberget N for hvordan slike områder er behandlet. I Lierne er det avgrenset ett større område som omfatter begge de to undersøkelsesområdene.

I 12 av de 21 undersøkelsesområdene ble det ikke avgrenset områder med poeng, mens det ble avgrenset 27 naturtypelokaliteter i til sammen 15 av undersøkelsesområdene.

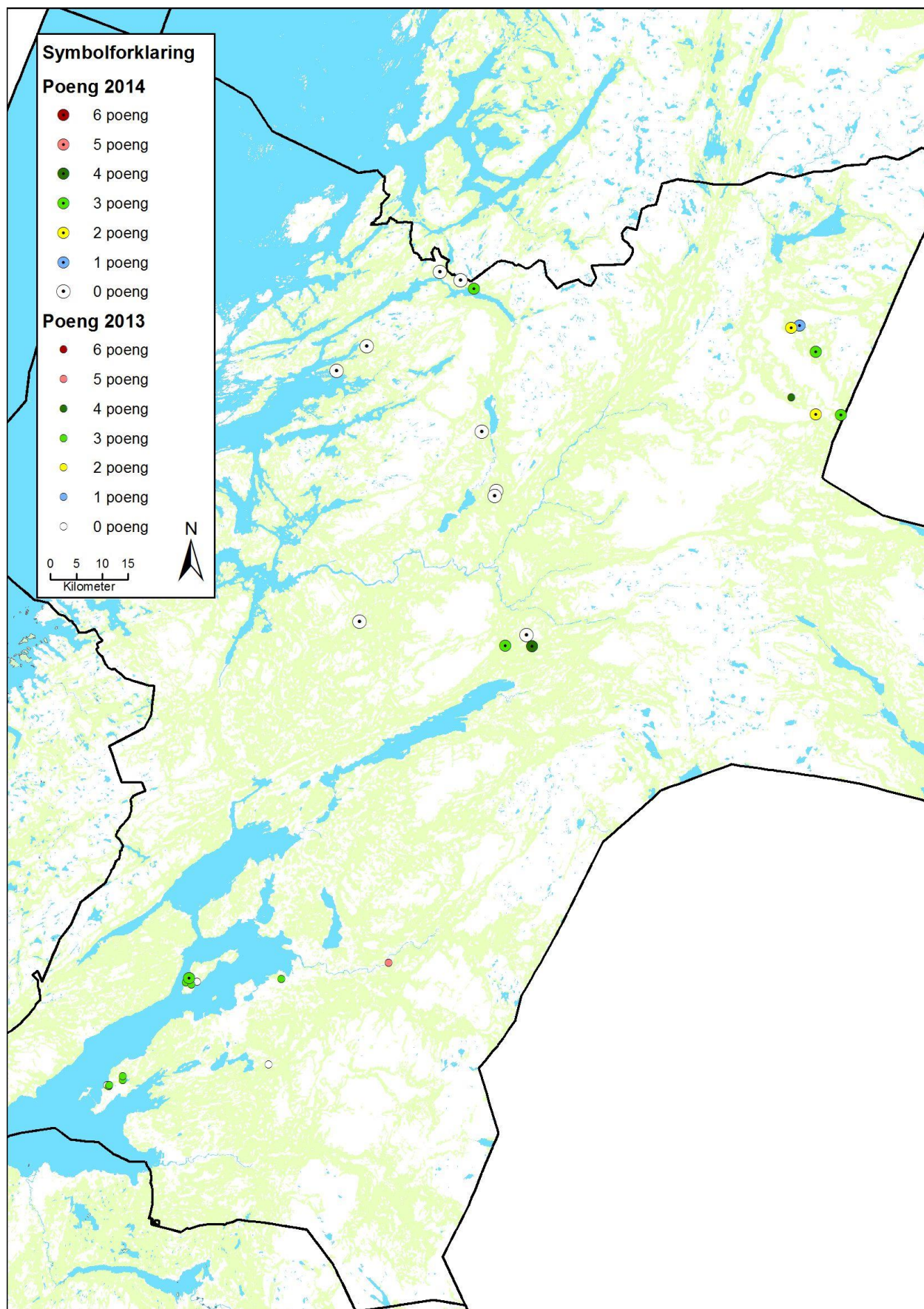
Tabell 1 under lister navn og verdier for områdene som er beskrevet på faktaark. Figur 1 viser utbredelsen av 18 beskrevne områdene og deres verdi. Figur 2 viser fordelingen og verdi for lokaliteter kartlagt i 2013 og 14 samlet. Nummering i Figur 1 viser til nummer i siste kolonne i Tabell 1. Informasjon om alle avgrensede områder og tilhørende naturtyper finnes i faktaarkene som er vedlagt bakerst i rapporten eller de kan søkes frem på <http://borchbio.no/narin/>.

Tabell 1. Tabellen viser de registrerte områdene som det er laget faktaark for, sortert alfabetisk på kommune. All informasjon er kun fylt inn for områder med verdi. Areal er oppgitt i dekar. Kartref. Referer til nummer på område i Figur 1 nedenfor.

NAVN	Kommune	Vegetasjonssone	Høydeintervall	Registrant	Verdi	Areal	Kart ref
Guldevilen	Høylandet			TBL, THØ	-		12
Roåsen	Høylandet			TBL, THØ	-		11
Sandtjønnhaugen	Høylandet			TBL, THØ	-		13
Sandstadkammen utvidelse	Levanger	SB 100%	0-160	TEB	3	99	1
Dalaberget	Lierne	NB 50%, MB 50%	420-580	THH	3	583	18
Litllia ved Tunnsjøen	Lierne	NB 70%, MB 30%	380-570	THH	2	196	16
Eldhuskløyva-Knivdalen	Nærøy			TBL, THØ	-		8
Kvennhusdalen	Nærøy			TBL, THØ	-		10
Ramnflauget	Nærøy			TBL, THØ	-		7
Storkvisten	Nærøy			TBL, THØ	-		9
Teplingan	Nærøy	SB 100%	5-140	TBL, THØ	3	84	6
Litlsøyen	Overhalla			EBE	-		5
Arndalen	Røyrvik	NB 95%, A 5%	475-610	THH	3	839	17
Djupdalen ved Seterhaug	Røyrvik	NB 100%	530-630	THH	1	85	15
Svartvika-Klumpen	Røyrvik	NB 100%	418-564	THH	2	1 375	14
Flåttjørn	Snåsa			EBE	-		4
Heiås	Snåsa	MB 100%	160-210	EBE	3	230	2
Semsseteren	Snåsa	MB 100%	215-315	EBE	4	556	3

Figur 1. Kartet viser oversikt over de 18 områdene som det er skrevet faktaark for.

Figur 2. Kartet viser kartlagte områder for både 2013 og 2014 samlet.

3.2 Naturtypelokalitetenes egenskaper

Det ble registrert til sammen 27 kjerneområder/naturtyper i prosjektet med et samlet areal på 1 871 daa. Det var et stor overlapp mellom avgrensede lokaliteter og kjerneområdene i disse. Dette er som forventet i en spesialkartlegging som fokuserer på marktype og ikke i så stor grad gammelskogselementer. Tabell 2 oppsummerer naturtype, utforming, areal og verdi for de 27 naturtypelokalitetene. Det er i hovedsak andre naturtyper enn kalkskogstyper som dominerer. Det er lagt inn mindre andeler av mosaikknaturtyper i 9 av lokalitetene.

Det er et stort flertall av lokaliteter verdivurdert som viktige (B verdi) med 18 lokaliteter og 60,1 % av det samlede naturtypearealet. 7 lokaliteter (34,4 % av arealet) er gitt verdi som svært viktig, mens 2 lokaliteter som utgjør 5 % av arealet er vurdert som lokalt viktige. Som normalt i slike undersøkelser er det slik at gjennomsnittsstørrelsen øker med økende verdi. Sammenhengen er imidlertid mindre tydelig enn for eksempel i frivillig vern undersøkelser og for edelløvskog. De svært viktige lokalitetene er i gjennomsnitt dobbelt så store som de lokalt viktige, mens B biotopene ligger midt imellom. Alle kartlagte lokaliteter er nye og ligger ikke inne i Naturbase fra tidligere.

Tabell 2. Oversikt over de 27 registrerte naturtypelokalitetene i prosjektet. Ar.=Areal.

Kommune	Lokalitet	Naturtypelokalitet	Naturtype	Utforming	Areal	Verdi
Røyrvik	Svartvika-Klumpen	Svartvikdalen V-side	Kalkbarskog	Kalkgranskog	15,5	B
Røyrvik	Svartvika-Klumpen	Svartvikdalen	Rik barskog	Høgstaudegranskog	112	B
Røyrvik	Svartvika-Klumpen	Klumpen-Okstjønna	Rik barskog	Høgstaudegranskog	514	B
Lierne	Dalaberget	Dalaberget	Rik boreal lauvskog	Rik løvskog i rasmark	75,2	A
Lierne	Dalaberget	Bjønnbergdalen	Rik barskog	Lågurtgranskog	13,1	B
Lierne	Dalaberget	Bjønnbergdalsmyra S	Gammel sump- og kildeskog	Gammel gransumpskog	4,3	B
Nærøy	Kvennhusdalen	Kvennhusdalen	Regnskog	Boreal regnskog med gran	9,5	A
Nærøy	Kvennhusdalen	Kvennhusdalen S	Regnskog	Boreal regnskog med gran	12,6	A
Nærøy	Eldhuskløyva-Knivdalen	Knivdalen	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	11,9	B
Nærøy	Teplingan	Teplingan	Rik edellauvskog	Gråor-almeskog	58,7	B
Levanger	Sandstadkammen utvidelse	Sandstadkammen-Sandstadlia S	Rik boreal lauvskog	Rik løvskog i rasmark	50	B
Levanger	Sandstadkammen utvidelse	Hanshaugen SV	Rik edellauvskog	Rasmark- og ravine-almeskog	2,5	B
Levanger	Sandstadkammen utvidelse	Sandstadkammen-Sandstadlia N	Gammel granskog	Gammel lavlandsgranskog	47	C
Røyrvik	Djupdalen ved Seterhaug	Djupdalen ved Seterhaug	Rik barskog	Høgstaudegranskog	60,7	C
Høylandet	Sandtjønnhaugen	Sandtjønnhaugen	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	27,7	B
Nærøy	Ramnflauget	Ramnflauget	Rik edellauvskog	Alm-lindeskog	30	B
Snåsa	Flåttjørn	Gjøtin	Gammel barskog	Gammel granskog	96,3	B
Røyrvik	Arndalen	Arndalsbekken sørside	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	19,3	A
Røyrvik	Arndalen	Arndalen V	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	45,98	A
Røyrvik	Arndalen	Arndalen indre	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	120	B
Nærøy	Storkvisten	Kvistelva-Nordåsan	Rik edellauvskog	Gråor-almeskog	30,7	B
Nærøy	Storkvisten	Krona N	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	41,8	B
Lierne	Litllia ved Tunnsjøen	Haukbergbekken	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	25,5	A
Lierne	Litllia ved Tunnsjøen	Litllia	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	68,7	B
Snåsa	Heiås	Koltjønnbekken	Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	3,2	B
Snåsa	Semsseteren	Semsseteren Ø	Kalkbarskog	Kalkgranskog	110	B
Snåsa	Semsseteren	Rønningen	Kalkbarskog	Kalkgranskog	556	A
Samlet areal					2162,2	

3.3 Artsmangfold

Det ble totalt registrert 95 ulike arter i prosjektet av rødlistearter og andre interessante arter. Av disse var det 24 ulike rødlistearter og en art av lav som ikke er beskrevet for vitenskapen enda. Disse sistnevnte er listet i tabell 3. Som kan sees i Tabell 4 var det i hovedsak nær truete og sårbare arter som ble kartlagt og antall registrerte rødlistearter mellom områdene varierer en del. Det var kun et fåtall arter som ble registrert på mer enn en lokalitet, se siste kolonne i tabell 3. Det ble funnet flest arter av lav i kartleggingene i 2014, samt en del jordboende sopp og noen vedboende sopp. Lavartene ble registrert i eldre barskog, samt i regnskog i Nærøy. Antall funn av sjeldne/rødlistede jordboende sopp var langt lavere enn forventet. Selvom soppsesongen i 2014 ikke var optimal, er det bemerkelsesverdig at det bare ble gjort tre funn av rødlistede kalkbarskogsopper; gullslørsopp (*Cortinarius aureofulvus*), *Cortinarius croceocoeruleus* og rosaskiveslørsopp (*C. piceae*), og kun ett funn av hver. Få funn av slike indikatorarter (langt færre enn i 2013), er en klar indikasjon på lav «treffprosent» på rike, velutviklede kalkbarskoger. Se for øvrig artslistene og omtale av artsamangfold for hver enkelt lokalitet i faktaarkene bakerst i rapporten.

Tabell 3. Oversikt over de registrerte rødlisteartene i prosjektet og antall lokaliteter hver enkelt art er funnet i. Tabellen inkluderer en ikke beskrevet art som i tillegg til funn i dette prosjektet har ett funn i Finnmark.

Gruppe	Vitenskapelig navn	Norsk navn	Rødlistekode	Totalt
Karplanter	<i>Ulmus glabra</i>	alm	NT	2
Lav	<i>Alectoria sarmentosa</i>	gubbeskjegg	NT	15
	<i>Bactrospora brodoi</i>	taigabendellav	CR	3
	<i>Bactrospora corticola</i>	granbendellav	VU	2
	<i>Chaenotheca gracillima</i>	langnål	NT	3
	<i>Cliostomum leprosum</i>	melldråpelav	VU	1
	<i>Cyphelium inquinans</i>	gråsofbeger	NT	2
	<i>Cyphelium karelicum</i>	trollsofbeger	EN	2
	<i>Fuscopannaria ignobilis</i>	skorpefjelllav	NT	1
	<i>Pseudocyphellaria crocata</i>	gullprikklav	VU	1
	<i>Ramalina thrausta</i>	trådragg	VU	1
	<i>Sclerophora coniophaea</i>	rustdoggnål	NT	3
	<i>Nephroma "isidiosum agg."</i>		Ubeskrevet art	1
	<i>Ceraceomyces borealis</i>	foldeskinn	NT	1
	<i>Cortinarius aureofulvus</i>	gullslørsopp	NT	1
	<i>Cortinarius croceocoeruleus</i>		EN	1
Sopper	<i>Cortinarius cumatilis</i>	praktslørsopp	NT	1
	<i>Cortinarius ionophyllus</i>	huldreslørsopp	NT	1
	<i>Cortinarius piceae</i>	rosaskiveslørsopp	NT	1
	<i>Cortinarius rosargutus</i>	maurtueslørsopp	NT	1
	<i>Hygrophorus inocybiformis</i>	mørkfibret vokssopp	VU	1
	<i>Hygrophorus secretanii</i>	rødrende vokssopp	NT	1
	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	svartsonekjuke	NT	7
	<i>Pseudographis pinicola</i>	gammelgranskål	NT	5
	Totalt			59

Tabell 4. Oversikt over antall registrerte rødlistearter for de 18 områdene. Til høyre fordelingen av rødlistearter på rødlistekategori.

Lokalitet	Totalt
Arndalen	8
Dalaberget	6
Djupdalen ved Seterhaug	2
Eldhuskløyva-Knivdalen	1
Flåttjørn	2
Gulldevilen	1
Heiås	5
Kvennhusdalen	5
Litllia ved Tunnsjøen	6
Ramnflauget	1
Roåsen	2
Sandstadkammen utvidelse	1
Sandtjønnhaugen	1
Semsseteren	6
Storkvisten	4
Svartvika-Klumpen	6
Teplingan	2
Totalsum	59

RL status	Antall
CR	1
EN	2
VU	5
NT	15
DD	1
Ubeskrevet art	1
Totalsum	25

3.4 Rødlistede naturtyper (NiN)

Rødlistete naturtyper (Lindgaard og Henriksen 2011) er vurdert for alle kartlagte områder på samme måte som for kartleggingene i 2013. Alle områder med funn av rødlistede skognaturtyper er vist med skravur på kartene og disse overlapper i stor grad med de kartlagte prioriterte naturtypene. Den rødlistede naturtypen høgstaudegranskog er rødlistet som nær truet, men den har en vid utbredelse nord for Dovre og det ble besluttet at jobben med å kartlegge denne typen i Nord-Trøndelag ville blitt for stor. Ved revisjon av rødlisten for naturtyper bør det vurderes om rødlistestatusen for denne naturtypen kun bør gjelde for lavereliggende sørlige deler av landet. Det ble for øvrig lokalisert rødlistede naturtyper i kun 4 av de 21 undersøkelsesområdene noe som samsvarer med det store antallet svakt verdisatte områder generelt. Disse er nærmere spesifisert med type og angivelse av andel i tabell 5 nedenfor. Det er stort overlapp mellom avgrensede prioriterte naturtyper og avgrensninger av rødlistede NiN naturtyper, men de rødlistede typene her generelt vært ettersøkt over hele undersøkelsesarealet på lik linje med de prioriterte naturtypene.

Tabell 5. Oversikt over hvilke avgrensede naturtyper som har rødlistede naturtyper i henhold til NiN systemet. Tabellen angir også i kolonnen MiS om lokaliteten tangerer en eller flere MiS figurer (de som er tilgjengelige i Kilden). I rødlistekolonnen angir tallet etter angivelse av rødlistet naturtype hvor stor andel i prosent typen utgjør av den avgrensede biotopen. Nr. er kjerneområdenummer på kartene i lokalitetsfaktaarkene.

Kommune	Område	Nr.	Navn	Nbase	MiS	Type	Utforming	RL-naturtype arealdekning	Areal	Verdi
Nærøy	Kvennhusdalen	1	Kvennhusdalen	Ny	1	Regnskog	Boreal regnskog med gran	Temperert regnskog 100	9,5	A
Nærøy	Kvennhusdalen	2	Kvennhusdalen S	Ny	1	Regnskog	Boreal regnskog med gran	Temperert regnskog 100	12,6	A
Røyrvik	Svartvika-Klumpen	1	Svartvikdalen V-side	Ny	-	Kalkbarskog	Kalkgranskog	Lågurt-grankalkskog 100	15,5	B
Snåsa	Semssetern	2	Rønningen	Ny	1	Kalkbarskog	Kalkgranskog	Lågurt-grankalkskog 50	556	B
Snåsa	Semssetern	1	Semssetern Ø	Ny	1	Kalkbarskog	Kalkgranskog	Lågurt-grankalkskog 50	110	A
Snåsa	Heiås	1	Koltjønnbekken	Ny		Gammel granskog	Gammel høyereliggende granskog	Høgstaudegranskog 60 Grankildeskog 40	3,2	B

Gullprikklav ble registrert i lokalitet Kvennhusdalen i Nærøy. Den finnes i den direkte truede naturtypen Temperert regnskog.

Praktslørsopp (*Cortinarius cumatilis*, NT) ble funnet i kalkgranskogen i Semsetern.

4 Diskusjon

I forbindelse med kartleggingene av kalkskog i Nord-Trøndelag i 2014 ble det gjort få funn av kalkskog sammenlignet med 2013 kartleggingene, se Tabell 5 over. Utvalget av lokaliteter fulgte i stor grad samme metode som tidligere år med utvelgelse av områder med marmor og kalkskifter. For områder i oseaniske strøk hvor det bygger seg opp mye humus i skogbunnen dannes det i liten grad kalkskog slik denne er definert i dag. Innenfor undersøkelsesområdene i mer kontinentale områder lenger øst ble det heller ikke gjort mange funn av kalkskog, kun området Semssetern utmerket seg ved å ha større områder med kalkskog i mosaikk med rike lågurttyper av granskog. Det ble ikke funnet varianter av kalkskog i undersøkelsene i 2014 som ikke ble funnet i 2013. Det henvises til kalkskogsrapporten for 2013 registreringen for en mer utfyllende diskusjon rundt kalkskog i Nord-Trøndelag (Hofton et al. 2014). I forbindelse med sammenstilling av kunnskap om edelløvskog i Norge i 2015 er forholdet mellom berggrunnskart og forekomsten av rik edelløvskog diskutert noe (Blindheim et al. 2015).

To av de tre kalkbarskogene ble funnet på rein kalkstein/marmor, og kun én på kalkrik sandstein/skifer (dvs. middels kalkrike bergarter. De to lokalitetene på marmor var innenfor den såkalte «snåsakalken», som allerede er godt kjent som et område med mange kalkskoger. Hvis vi ser bort fra dette rike, nokså godt kjente kalkområdet, gav altså årets «søk» på geologisk kart nesten ingen treff, og indikerer at det kan være svært vanskeleg å finne nye kalkskoger uten noen indikasjoner på kalkvegetasjon, funn av bestemte kalkplanter, eller liknende.

Sammenfatningsvis vil vi antyde følgende konklusjoner av kalkskogskartleggingen i Nord-trøndelag 2013-2014:

1. De fleste rike, velutviklede kalkbarskogene med mange kalkarter er funnet på kalkspatmarmor, gjerne på grunnlendte «karst-striper», med eksponerte karstflater med hull/sprekker i marmoroverflaten, ofte også med en viss sigevannspåvirkning. Disse forholdene gir spesielle kalkskogstyper som er mer eller mindre unike for Nord-Trøndelag og Nordland.
2. Det synes å være stor forskjell i hardhet/rikhet av de ulike marmorstripene. Det er funnet klart flest kalkbarskoger innenfor «snåsakalken», dvs. i kalkstripene i Steinkjer (Kvam) og Snåsa omkring Snåsavatnet.
3. Ofte kan selv grunnlendt kalkberg være helt dominert av fattige skogtyper pga. at det i et oseanisk, borealt klima ofte kan dannes seg tykke, sure, og etterhvert helt fattige humusmatter over berggrunnen.
4. Kalkrike vannsig, og gjerne grunnlendte, sesongfuktige skråninger er ofte en forutsetning for å få utviklet kalkbarskog.
5. Særlig litt friskere kalkgranskoger og høystaudekalkgranskog kan, der det kommer ut kalkrikt sigevann også opptre på middels rike bergarter (kalkrik skifer, grønnskifer osv.).

5 Referanser

- Blindheim, T., Hofton, T. H., Reiso, S., et al. 2015. Status for edelløvskog i Norge per 2014. Oppsummering av nasjonal kartlegging av naturtypen 2009-2014. BioFokus-rapport 2015-5. BioFokus, Oslo. <http://lager.biofokus.no/rapporter/biofokusrapport2015-5.pdf>
- Direktoratet for naturforvaltning. 2007. Naturfaglige registreringer i skog: Mal for metodikk og rapportering. Page 9. Miljødirektoratet, juni 2007.
- Evju, M., Hofton, T. H., Gaarder, G., et al. 2011. Naturfaglige registreringer av bekkekløfter i Norge. Sammenstilling av registreringene 2007-2010. Rapport 738. NINA. s.231. <http://www.nina.no/archive/nina/PppBasePdf/rapport/2011/738.pdf>
- Halvorsen, R. 2008. Naturtyper i Norge. Inndeling i økosystem-hovedtyper i grunntyper (bunn- og marktyper). - Naturtyper i Norge Bakgrunnsdokument 5.
- Halvorsen, R., Andersen, T. og Blom, H. H. 2008. Naturtyper i Norge - teoretisk grunnlag, prinsipper for inndeling og definisjoner. - Naturtyper i Norge. Bakgrunnsdokument 2. s.121.
- Hofton, T. H., Brandrud, T. E., bendiksen, E., et al. 2014. Kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag 2013. BioFokus-rapport 2014-15. Biofokus. <http://lager.biofokus.no/biofokus-rapport/biofokusrapport2014-15.pdf>
- Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S., et al., editors. 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken.
- Lindgaard, A. og Henriksen, S., editors. 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.

6 Vedlegg, sammendragsbeskrivelser

Lokalitetsbeskrivelsene er sortert alfabetisk på kommune og så på lokalitetsnavn.

Gulldevilen (Nord-Trøndelag, Høylandet, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5637>

Sammendrag

Undersøkelsesområdet Gulldeviln ble kartlagt av Terje Blindheim og Torbjørn Høitomt i august 2014 i forbindelse med kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag. Berggrunnskart fra NGU var brukt som utgangspunkt for avgrensning av området.

Det ble ikke gjort funn av rikere vegetasjon i området og det ble heller ikke registrert naturtyper innenfor andre skogtyper. Det meste av området har eldre skog, men det er helt marginalt med gammelskogselementer og derfor ikke grunnlag for avgrensning av noen typer naturtyper. Området vurderes derfor og ikke ha noen spesiell naturverdi (0 poeng).

Roåsen (Nord-Trøndelag, Høylandet, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5636>

Sammendrag

Undersøkelsesområdet Roåsen ble kartlagt av Terje Blindheim og Torbjørn Høitomt i august 2014 i forbindelse med kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag. Berggrunnskart fra NGU var brukt som utgangspunkt for avgrensning av området og det er kartlagt rike slåttemyrer i nedkant av den skogkledde skråningen som utgjorde undersøkelsesområdet.

Det ble ikke gjort funn av rikere vegetasjon i området og det ble heller ikke registrert naturtyper innenfor andre skogtyper. Området bærer preg av beite over lang tid i de frodigere småbregneskogene og blåbærskogene og det er generelt lite død ved og gamle trær. Stedvis dominerer ungskog og skrinn fjellskog og myr. Området vurderes derfor og ikke ha noen spesiell naturverdi (0 poeng).

Sandtjønnhaugen (Nord-Trøndelag, Høylandet, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5638>

Sammendrag

Undersøkelsesområdet Sandtjønnhaugen ble kartlagt av Terje Blindheim og Torbjørn Høitomt i august 2014 i forbindelse med kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag. Berggrunnskart fra NGU var brukt som utgangspunkt for avgrensning av området.

Det ble ikke gjort funn av rikere vegetasjon i området, men det ble registrert en naturtype med gammel granskog som dekker det meste av den nordlige delen av undersøkelsesområdet. Så lenge arealet er så pass lite og det ikke

er snakk om kalkskog vurderes det og ikke ha noen spesiell naturverdi (0 poeng) ut over de naturtypekvalitetene som er beskrevet.

Sandstadkammen utvidelse (Nord-Trøndelag, Levanger, 99 daa), verdi: 3

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5596>

Sammendrag

Området utgjøres av utvidelse av 2013-registreringsområdet i Sandstadkammen(-Sandstadlia), og omfatter (i) en utvidelse mot sør, med relativt store verdier knyttet til lauvskog, på høyde med de sentrale deler av Sandstadkammen-Sandstadlia, samt (ii) en utvidelse mot nord. Utvidelsesarealet mot nord er fattigere og mer grandominert, med noe lavere verdier, men inkluderer en del gammelskog, og deler er derfor vurdert å kvalifisere til et C-område (nordligste del er dominert av ungskog og er ikke utfigurert).

Det vises forøvrig til nærmere beskrivelse av skogtype/vegetasjonsforhold under kjerneområder.

Verdiene er i hovedsak liknende de som ble beskrevet fra Sandstadkammen-Sandstadlia 2013. Særlig den søndre delen av 2014-registreringsområdet (Sandstadkammen-Sandstad N) har relativt store biologiske verdier knyttet til (i) utpost av velutviklet rasmarksalmeskog (eget kjerneområde), og (ii) rik boreal lauvskog av rasmarkstype, herunder frisk, noe nitrofil rogn-osp-selje-bjørkeskog på finkornet rasmark, samt tørrere, moserik lågurtbjørkeskog på grovere, steinete rasmark-blokkmark. Dessuten har både den søndre og den nordre delen innslag av grovvokst, høyproduktiv, dødvedrik, eldre granskog. Verdien av Sandstadkammen utvidelse trekkes også opp pga. sammenheng med mellomliggende areal i Sandstadkammen registrert i 2013. Samlet sett vurderes de store, intakte fjordliene i Sandstadkammen-Sandstadlia med utvidelse til regional verdi (3 poeng).

Dalaberget (Nord-Trøndelag, Lierne, 582,7 daa), verdi: 3

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5663>

Sammendrag

Dalaberget-Bjønnerget ligger på vestsiden av Limingdalen like nedenfor utløpet av Limingen, nær grensa mot Sverige helt nordøst i Lierne kommune. Det består av Dalaberget (en lang sørvendt fjellvegg og tilhørende rasmarker og skogdekte brattskrenter ut mot Limingdalen), en sentral østvendt dalgang, og Bjønnerget med bratt sørvendt skrent i nordvest. Dalaberget er et utpreget "sørberg", og har svært gunstig og solvarmt lokalklima. Berggrunnen er rik, men virker ikke utpreget kalkrik.

Arealene nord for selve Dalaberget domineres av granskog. I høyereliggende partier er det mest blåbærskog, mens høgstaueskog er vanlig (og ofte dominerende) på lavere nivåer, dels i veksling med små bakke-rikmyrer. I sørvendte brattskrenter mot Bjønnerget veksler høgstaueskogen med rik lågurtskog (men mye av den rikeste lågurtskogen er nylig flatehogd). Sørberget under Dalaberget har en helt annen karakter; dette er et varmekjært sørberg med en stor fjellvegg, mye frodig høgstaueskog dominert av lauvtrær, rasmarksskog (høgstaude- og lågurtskog), og noe åpen rasmark.

Sentrale deler av dalgangen mellom Dalaberget og Bjønnerget er nylig flatehogd (trolig ca. 2011-12). Dette var halvgammel, rik høgstaude- og lågurtskog. Utenfor hogstfeltet er granskogen for det meste halvgammel aldersfase-naturskog, klart påvirket av gamle dagers hogster. Mye er mer eller mindre glissen skog. Biologisk gamle trær er, og det er lite død ved, stort sett. Noen gamle skjørtegraner finnes sparsomt, flest i myrkanten til Bjønnergdalsmyra. Skogen under Dalaberget er tydelig preget av brukshistorien som nærområde til den gamle Limingdalsplassen. Det er dels yngre-middelaldrende, dels halvgammel skog, biologisk gamle trær mangler stort sett (men en del trær av litt grovre dimensjoner finnes, bl.a. noen kraftige gran som har vokst raskt), og det er begrensede mengder dødved. I den bratteste rasmarksskogen under selve Dalaberget er skogen noe eldre, bl.a. med innslag av grov gammel selje og mer dødved (mest av lauvtrær, men også noe av gran). Østover blir fjellveggen gradvis lavere, og utenfor avgrensningen overtar mer homogen, middelaldrende, frodig høgstaudebjørkeskog. Limingdalsplassen er en gammel, for lengst nedlagt og fraflyttet gård. I tilknytning til denne har det i gamle dager utvilsomt vært store, åpne engarealer og glissen beiteskog oppe i brattliene omkring. I dag er dette kulturlandskapet i kraftig gjengroing, og yngre lauvskog dekker mye av den tidligere åpne marka. Det er imidlertid fortsatt en del åpne engarealer (rik, hovedsakelig frisk eng), og arealet er trolig restaurerbart om skjøtselstiltak settes inn relativt raskt.

Artsmangfoldet er rikt og variert, først og fremst i sørberget – som har en variert og artsrik karplanteflora (med typisk "sørbergblanding" av høgstaudearter, lågurtarter, fjellararter og varmekjære arter), men her er også potensial for en interessant jordsoppfunga og insektfauna, og lavfloraen er interessant. En foreløpig ubeskrevet vrenge-lav (*Nephroma* sp., nærstående til *N. isidiosum*) ble funnet her. I resten av området er artsamangfoldet fattigere, men det er potensial for interessant mykorrhizafunga i lågurtskog under Bjønnerget, og på skjørtegraner ved Bjønnergdalsmyra finnes kravfulle skorpelav sparsomt. Innholdet av truede/nasjonalt sjeldne arter er imidlertid begrenset. Hittil er påvist 5 RL2010-rødlistearter (1 CR, 4 NT).

Området har stor topografisk og vegetasjonsmessig variasjon. De klart største naturverdiene er knyttet til sørberget, som har regionalt høye naturverdier i kraft av å være en tilnærmet sørboreal enklave og "botanisk oase", og velutviklede rike naturtyper. Ellers i området er naturverdiene mer moderate, men "vanlig" rik høgstaueskog og mindre felt rik lågurtskog finnes (lågurtskogen er ikke kalkskog). Naturskogskvaliteter er gjennomgående dårlig utviklet (og gammel naturskog mangler). Den nylige flatehogsten er et sterkt negativt inngrep, som vesentlig reduserer områdetets samlede naturverdi. Området oppfyller i relativt høy grad viktige skogvernfunksjoner, i første rekke fordi det har regionalt sjeldne, rike naturtyper.

Dalaberget vurderes som regionalt verdifullt (3 poeng).

Litllia ved Tunnsjøen (Nord-Trøndelag, Lierne, 196,1 daa), verdi: 2

Lenke til faktaark og bilder:

Sammendrag

Litllia ligger i lia rett opp for østenden av Tunnsjøen, rett nord for Tunnsjø kirke, nord i Lierne kommune. Avgrenset område på 196 daa omfatter en "firkant" i midtre-øvre del av den mer eller mindre bratte sørvestvendte lia, med de markerte bekkedalene Haukebergbekken i sør og Sprutbekken i nord. Berggrunnen varierer, men smale striper/bånd er temmelig kalkrike.

Granskog dominerer helt, med sparsomt innslag av lauvtrær og furu. Blåbærskog er vanligst. Lyngskog med sparsomt furu står på grunnlendte rabber. Rike skogtyper finnes på mindre arealer i form av striper/bånd tilknyttet rike bergarter, i grunne søkk og i bergskrenter/berggrøtter (høgstaudekog, sparsomt lågurtskog, rike bergskrenter). I Haukebergbekken er det litt større, sammenhengende areal frodig høgstaudekog, dessuten småflekker sumpskog. Hele lia dekkes av gammelskog som i varierende grad er påvirket av gamle dagers gjennomhogster. Midtre-øvre del av lia (ovenfor brattheng) er mindre påvirket enn nedre deler, og har relativt gammel naturskog med innslag av en del tydelig gamle trær, spredt gadd og relativt mye læger (men mest ferske, få gamle). Lavere nede er skogen mer påvirket, men mer produktiv og sluttet. Haukebergbekken har stabilt fuktig skog med en del skjørtegraner, inkl. noen tydelig gamle og seinvokste. Her er dødved bare spredt, mest rotvelter i tidlige stadier.

Artsmangfoldet er ikke spesielt rikt, men likevel med interessante elementer. Karplantefloraen i rikpartiene har et brukbart utvalg av typiske høgstaude- og i mindre grad bergskrent- og lågurtarter (noen basekrevende). Moser og jordboende sopp er relativt svakt utviklet. Naturskogs-artsamangfoldet er moderat utviklet, med et mindre knippe av de vanligste signal- og rødlisteartene. Størst interesse er knyttet til skorpelav på gamle skjørtegraner langs Haukebergbekken, med gammelgranslavsamfunnet og sparsomme forekomster av kravfulle skorplav, inkl. ansvarsarten taigabendellav. Hittil er påvist 7 RL2010-rødlistearter (1 CR, 1 EN, 4 NT).

Naturverdiene er ikke spesielt store, og området oppfyller bare i liten grad viktige skogvernangler. Størst interesse er knyttet til granskogen langs Haukebergbekken, som er godt produktiv og stabilt fuktig gammelskog med viktige kvaliteter for lav på skjørtegraner. Denne spesielle skogtypen med sitt karakteristiske artsamangfold (med taigabendellav som "hovedart") er internasjonal ansvarstype for indre Nord-Trøndelag (særlig Lierne), typen og artselementet er dog ikke særskilt godt utviklet her sammenliknet med en god del andre områder i regionen. Området har også visse kvaliteter knyttet til høgstaudegranskog og til den relativt gamle gran-naturskogen oppi lia, men på ingen måte som skiller seg markert positivt ut ifht. mange andre områder i regionen. Lågurtskog er dårlig utviklet og finnes bare på små kvaliteter, noen småfragmenter kan muligens karakteriseres som kalkskog, men bare helt marginalt utviklet.

Lite areal og dårlig arrondering trekker ned. Dette kan forbedres relativt mye ved å inkludere hele lisida ned til veien og partiet med halvgammel skog på sørsiden. En får da i tillegg med betydelig mer skog som har godt framtidig utviklingspotensial (produktiv mellomboreal granskog).

Området vurderes som lokalt til regionalt verdifullt (2 poeng).

Eldhuskløyva-Knivdalen (Nord-Trøndelag, Nærøy, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5633>

Sammendrag

Dette området omfatter to undersøkelsesområder som ligger inntil hverandre helt på grensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland. Med unntak av selve Knivdalen som ligger i nordøst, er området dominert av sterkt uthogd, glissen furudominert skog med noe gran i fuktige søkk eller ungskog som har kommet opp etter flatehogst. Et kjerneområde er avgrenset i nordøst, men dette ligger delvis utenfor undersøkelsesområdet.

Området ble valgt ut for undersøkelse da geologisk kart viser at det ligger på kalkglimmerskifer. Ut over de noe rikere bergveggene i registrert naturtypelokalitet, små partier med arter som myske og myskegras og antydning til rikmyr og noe rikere gamle slåtteenger som nå er i ferd med å bli skog var det ikke spor etter kalkskog eller rikere skog i området.

Ut over dette er det ingen verdier i området som tilsier at dette området er en aktuell vernekandidat (0 poeng).

Kvennhusdalen (Nord-Trøndelag, Nærøy, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5635>

Sammendrag

De påviste verdiene er sterkt knyttet til de to avgrensede kjerneområdene vest i undersøkelsesområdet. Resten av området preges av yngre til middelaldrende, fattig grandominert skog med innslag av furu på kollepartier. I kjerneområdene finnes litt boreal regnskog med gran med tilhørende artsamangfold, deriblant 4 VU-arter. Naturtypen kystgranskog er rødlistet som EN. Kjerneområdene er imidlertid for små, og det mellomliggende arealet for lite interessant til at området vurderes som en aktuell vernekandidat. Arealene med rødlistede arter er enda mindre enn avgrensningen av naturtypelokalitetene. Kvennhusdalen som helhet vurderes å ha liten verdi i vernesammenheng (0 poeng), men dette bør evt. forvaltningen ta endelig stilling til. De naturkvalitetene som er påvist og artsamangfoldet som er påvist i dem kan ivaretas godt dersom det ikke hogges i naturtypelokalitetene. Det henvises til kjerneområdebekrivelserne for informasjon om naturverdiene i området.

Ramnflauget (Nord-Trøndelag, Nærøy, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5632>

Sammendrag

Ramnflauget er et bratt, delvis skogkledd sørvendt område med innslag av høye bergvegger og nedenforliggende rasmarek. Verdiene er knyttet til almedominert skog i tilknytning til 4 mindre arealer med rasmarek. Mellomliggende areal er dominert av ung, tidligere flatehogd skog. Siden verdiene er så fragmentert er området som helhet ikke vurdert å egne seg som framtidig verneområde. I kjerneområdene finnes riktignok noe verdier, mens disse ivaretas som naturtypelokaliteter.

Det er ikke påvist rødlistede naturtyper og heller ingen rødlistede arter med unntak av alm (NT) som forekommer vanlig i alle del-lokalitetene.

Selv om det finnes noen kvaliteter knyttet til kjerneområdene er området som helhet vurdert å være så fragmentert at det er uten verdi (0 poeng) i vernesammenheng.

Storkvisten (Nord-Trøndelag, Nærøy, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5634>

Sammendrag

Storkvisten omfatter to nærliggende undersøkelsesområder innerst i Storkvisten. Det aller meste av begge undersøkelsesområdene er enten svært ung, tidligere flatehogd skog eller svært glissen, tidligere sterkt gjennomhogd skog på grunnlendt mark/impediment og i det ene området er det utført store grøftingsprosjekter. Selv om berggunnen i følge geologiske kart skal være rik, noe som er bakgrunnen for utvelgelsen av området for kalkskogskartlegging, er det lite rik vegetasjon i området. Det er avgrenset to naturtypelokaliteter, ett i hvert av de to undersøkelsesområdene. Dette dreier seg om en liten almeforekomst og en eldre granskog. Det er ikke påvist rødlistede naturtyper og påviste rødlistearter begrenser seg til fire nær true og en sårbar art knyttet til den gamle granskoglokaliteten. Ut over dette er det ingen verdier i de to undersøkelsesområdene som tilsier at dette er en aktuell vernekandidat (0 poeng).

Teplingan (Nord-Trøndelag, Nærøy, 83,5 daa), verdi: 3

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5631>

Sammendrag

Teplingan ligger på nordsida av Innerfolda, noen kilometer øst for Foldereid i Nærøy kommune i Nord-Trøndelag. Lokaliteten utgjør en liten del av ei stor sørvendt fjordli. Det meste av lokaliteten er bratt sørekspontert men en liten nedskåret bekkedal midt i området. Det avgrensede verdifulle området er nær identisk med undersøkelsesområdet, men et mindre areal i vest er tatt ut på grunn av lav skogald. Det er avgrenset ett kjerneområde som dekker nesten hele området. Lokaliteten har et noe rotene skogbilde med varierende grad av dominans av flere treslag. Gran dominerer i vest, men det blir gradvis mer lauv østover. Her inngår en del rogn, osp, hegg og selje i partier, men også edellauvtrær som alm og hassel. I partier finnes nær rene bestander med gråor-almeskog, særlig i nedre deler av lokalitetens midtre del. For øvrig er lauvdominansen størst langs bekkefar og på kildepåvirket mark. Skogen er ikke veldig gammel selv om det finnes en del dødved i partier. Vegetasjonene er varierende rik, men småbregne og lågurt dekker store deler av området. Det er ikke påvist særlig mange sjeldne eller trua arter selv om både gruppene lav, moser, karplanter og sopp ble ettersøkt. Den sjeldne skorpefiltlav *Fuscopannaria ignobilis* (NT) ble påvist på en eldre alm i nedre deler av lia. Teplingan vurderes som regionalt verneverdig (3 poeng).

Litlsøyen (Nord-Trøndelag, Overhalla, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5630>

Sammendrag

Dette er et område som nærmest fullt og helt består 1) av yngre plantasjeskog, granskog, hogstkl. 3 og noe 4, og 2) glissen furuskog, frøtrestilling. Fattige skogtyper er helt dominerende. Granskogen består for det meste av blåbær- og småbregneskog, mens furuskogen - konsentrert om to større, sentrale, opplendte partier, er fattig lyngskog og noe lavskog. Unntaksvis er funnet noen små parti av eldre granskog; søkkes mellom de to furukollene ned mot innsjøen Litlsøyen og også delvis liseid mot denne.

Mot vest er det også stedvis noen rikere drag i plantasjeskogen med lågurtgranskog samt høgstaude-/sumpvegetasjon. Den nordligste delen, nord for vestligste vika i Litlsøyen, er bare observert i kikkert. Dette er også plantasjeskog, gran, hogstkl. 3.

Rikere berggrunn gir likevel ingen kalkskogstendenser, selv ikke i brattere veiskjæringer der området grenser til skogsbilvei i vest og hvor mineraljord er eksponert.

Av artsfunn kan nevnes funn av gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*, NT) og vassskjue (*Climacocystis borealis*). (Flere potensielt taksonomisk interessante slørsopper (*Cortinarius* spp.) ble samlet inn fra ung granskog.)

Området klassifiseres til 0 poeng.

Arndalen (Nord-Trøndelag, Røyrvik, 839,4 daa), verdi: 3

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5662>

Sammendrag

Arndalen ligger litt øst for Slåttvika på østsiden av Limingen sørøst i Røyrvik kommune. Avgrenset område på 839 daa består av en slak og åpen vestvendt dal som utgjør et eget lite nedbørsfelt på sørvestsiden av

Seterfjellet/Gåasavaartoe – med slake sørvestvendte hellinger med flere parallelle bekkedaler, som samles i Arndalsbekken som renner rett vestover ned til Limingen. Dalbunnen er ganske flat. Berggrunnen er generelt kalkrik, men hele området dekkes av ganske tjukke løsmasser.

Granskog dominerer opp til ca. 550 moh, høyere oppe dominerer bjørk. I ytre og midtre del dominerer blåbærskog hellingene, stedvis vekslende med blåbærfuhtskog, sumpskog, myrkantskog (dels i form av frodig høgstaude-type), samt en del høgstaudeskog (mest begrenset til mer eller mindre smale belter langs bekkedragene og i enkelte myrkanter). Den flate dalbunnen langs Arndalsbekken har svært frodig, åpen høgstaudeskog av gran og bjørk. Indre del har mer sammenhengende høgstaudeskog, særlig frodig i bekkesøkkene. Tjukke løsmasser, fuktig-friskt jordsmonn og noe humid klima gjør at tørrere skogtyper nesten mangler, og lågurtskog finnes bare som småfragmenter.

Sentralt i dalen er det ei større hogstflate (hogd ca 2011). Ellers dominerer gammelskog betydelig preget av gamle dagers gjennomhogster – biologisk gamle trær mangler i stor grad, og læger finnes mest i form av spredte stokker (gjerne rotvelter) i tidlige nedbrytningsstadier. Noen få eldre læger finnes spredt. Skogen er noe eldre i indre del av dalen, men litt mer naturskogselementer. Noen mindre partier har innslag av biologisk gamle skjørtegraner med hengegreiner.

Artsmangfoldet er ikke spesielt rikt, stort sett. Karplantefloraen er frodig (med godt utviklet høgstaude-element), men det er snakk om vanlige arter for regionen. Naturskogs-arts mangfoldet er begrenset til et mindre knippe av relativt vanlige signal- og rødlistearter. Unntaket er noen småpartier (kjerne 1 og 2) som har sparsomme forekomster av kravfulle skorplav på gamle skjørtegraner, inkl. ansvarsarten taigabendellav. Hittil er påvist 8 RL2010-rødlistearter (1 CR, 1 EN, 6 NT).

Naturverdiene er moderate, samlet sett. De viktigste naturverdiene er knyttet til høgstaudeskogen, den eldre naturskogen i indre del, og (i høyest grad) til partiene med gamle skjørtegraner og forekomst av internasjonal ansvarsart. Området er imidlertid ganske lite, det har begrenset variasjonsbredde, mangler kalkskogskvaliteter, og er dessuten betydelig negativt påvirket av hogstinngrep (hogstfeltet sentralt i dalen). Området utmerker seg ikke ifht. andre områder i regionen. Området oppfyller i moderat grad viktige skogvern mangler.

Arndalen vurderes som regionalt verdifullt (3 poeng).

Djupdalen ved Seterhaug (Nord-Trøndelag, Røyrvik, 84,8 daa), verdi: 1

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5640>

Sammendrag

Djupdalen ligger øst for Litvatnet, øst for Limingens nordlige del, ca 5 km sørøst for Røyrvik tettsted i Røyrvik kommune. Det avgrensede området dekker 85 daa, og utgjøres av en vestvendt, liten og grunn, men markert bekkedal, stedvis med kløftetopografi (bergskrenter og småberg). Midtre del har en høy, overhengende bergvegg på skyggesida. Berggrunnen er kalkrik.

Rik og frodig høgstaudeskog dominerer. Høgstaudeskogen er av ulike utforminger; en svært frodig variant i selve bekkedalen, våte rikmyrssøkk oppe på kantene (dels knivskarpt avgrenset mot fastmarksskog), partvis en merkelig "blåbær-høgstaude-skog" på sørsiden, på flattere terreng på sidene også noe blåbærskog på opplendt mark. Bjørk dominerer, med varierende innblanding av gran, på solsida er også mindre felt grandominert skog. Skogen er eldre til halvgammel. Det er en del gammel bjørk og død ved av bjørk, mens det av gran kun er et fåtalls biologisk gamle trær, og lite gadd og læger (det meste i tidlige stadier, mye rotvelter).

Karplantefloraen er artsrik, med et velutviklet høgstaude-elementet, dels også rikmyrselement og innslag av basekrevende fjellplanter i bergvegger. På bergvegger finnes også relativt artsrik mose- og lavflora av basekrevende arter, men det er ikke påvist annet enn ganske vanlige arter. Naturskogs-arts mangfoldet (arter knyttet til gamle trær og død ved) er fattig. Det er potensial for et rikt arts mangfold av jordboende engsopper/beitemarkssopper (ikke dokumentert pga. dårlig sopp sesong). Hittil er påvist 3 rødlistearter (alle NT).

Dette er en liten, men markert fjellskogsbekkedal på kalkrike bergarter, som nær i sin helhet er dekket av rike skogsamfunn og vegetasjonstyper. Området har velutviklet høgstaudeskog og rike bergvegger med tilhørende artsrike karplantesamfunn (men bare mer eller mindre vanlige arter er hittil påvist, og potensialet for sjeldne arter er begrenset). En god del kan antakelig klassifiseres som kalk-høgstaudeskog (men det er svært vanskelig å avgrense denne typen mot mer "vanlig" høgstaudeskog). Velutviklet tørrere kalkskog (inkl. kalkgranskog) mangler. Området har litt spesielle og særpregete vegetasjonstype-mosaikker og artssammensetninger som er lite kjent og burde studeres nærmere. Dessuten er bekkekløft-topografi ikke vanlig i distriktet (men kløfta er lita og har bare små kløftekvaliteter). Naturskogskvaliteter (naturverdier knyttet til gamle trær, død ved, og tilhørende arts mangfold) er små.

Området vil i liten/ingen grad bidra til å dekke inn skogvern mangler. Rike skogtyper (i form av høgstaudeskog) er i praksis eneste skogvern mangel og prioriterte skogtype som området inneholder, men arealet er lite og en rekke andre områder i regionen har liknende skogtyper.

Selv om området har interessante og spesielle, rike skogsamfunn, er tilsvarende områder slett ikke sjeldne i regionen, og området vurderes som lokalt verdifullt (1 poeng).

Svartvika-Klumpen (Nord-Trøndelag, Røyrvik, 1375 daa), verdi: 2

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5639>

Sammendrag

Svartvika-Klumpen ligger mellom Svartvika i Limingen og Litvatnet, 4-5 km sør for Røyrvik tettsted i Røyrvik kommune. Avgrenset område omfatter et 1375 daa stort område, bestående grovt sett av et småkupert høydedrag i øst og markerte sør-sørøstgående dalsøkk med tilhørende hellinger i vest, som drenerer ned i Limingen. Berggrunnen er kalkrik (men virker generelt noe mindre kalkrik enn Djupdalen øst for Litvatnet).

Granskog dominerer, i form av relativt sluttet granskog i vestre del (dalsøkkene), mens det i høyden er glisnere fjellskog av gran og bjørk, høyest oppe lavvokst fjellkrattskog. Mye småmyr bryter opp skogen i midtre-østre del. Rike vegetasjonstyper dekker store arealer, særlig høgstaude-skog av ulike utforminger. Denne veksler med rikmyr, rikmyrs-høgstaude-kantsoner, og smale striper med mer lågurtpreget skog i brattkanter, og små partier rike kildesig (Svartvikdalen). Små felt karakteriseres som kalklågurtskog (best utviklet et parti på en tørr åsrygg på vestsiden av Svartvikdalen). På flattere terreng oppe på rygger og plataer er det mer fattig skog. Liene i sør har også mest blåbær- og småbregneskog.

Hele området har gammelskog, men denne er i betydelig grad preget av gamle dagers gjennomhogster, og er de fleste steder fattig på biologisk gamle trær og død ved (og det mest av lægrene er rotvelter). Noen mindre partier har likevel litt større konsentrasjon av naturskogselementer.

Karplantefloraen er artsrik, med et velutviklet høgstaude-element, dels også rikmyrselement og innslag av basekrevenne fjellplanter i bergvegger. Det er imidlertid ikke påvist annet enn ganske vanlige arter for regionen. Det er potensial for et rikt artsmangfold av jordboende engsopper/beitemarkssopper (ikke dokumentert pga. dårlig soppseong). Naturskogs-artsmangfoldet (arter knyttet til gamle trær og død ved) er relativt fattig. Hittil er påvist 5 rødlistearter (alle NT).

Området er relativt lite til å være nordboreal skog, men det er sammenhengende gammelskog og (ved justering iht. anbefalinger) ganske velavgrænset. Det er klare kvaliteter knyttet til store arealer og variasjon av velutviklet nordboreal høgstaude-skog (inkl. partvis kalk-høgstaude-skog) og kantsonmosaikker rikmyr-høgstaude-skog, i mindre grad også rikmyr, kalkbergvegger og (små arealer) rike kildesig. Lågurtskog og kalkgranskog dekker derimot bare små arealer og er svakt utviklet. Området har interessante, særpregete vegetasjonstype-vekslinger og artssammensetninger som er lite kjent og burde studeres nærmere. Hele området dekkes av gammelskog, men naturskogs-kvaliteter (naturverdier knyttet til gamle trær, død ved, og tilhørende artsmangfold) er svakt utviklet, også sammenliknet med en del andre områder i regionen. Området oppfyller i moderat grad viktige skogvern-mangler, i form av rike skogtyper (høgstaude-skog etc.). Det er vernet relativt lite barskog i distriktet. Liknende områder er imidlertid ikke sjeldne i regionen.

Området vurderes som lokalt til regionalt verdifullt (2 poeng).

Flåttjørn (Nord-Trøndelag, Snåsa, 0 daa), verdi: 0

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5629>

Sammendrag

Lokaliteten ligger på Snåsaheia, nord om Snorronfjellet, 4-5 km øst for E6, helt nord i Snåsa kommune. Det er et småkupert, for det meste vestvendt kolle- og liområde, ca 400 m o.h., mellomboreal sone. Berggrunnen er rik og består i hovedsak av grønnstein/grønnskifer. Området er svakt oseanisk (O1). Det aller meste av undersøkelsesområdet er ungskog og vurdert til ikke å ha særskilt verdi (0 poeng) etter verdissettingsmetodikken anvendt her. Det er imidlertid skilt ut et kjerneområde helt i NØ, som har nøkkelbiotopverdi. Det kan karakteriseres som følger:

De vestvendte liene, dels som små åpninger, har svært frodig vegetasjon, med blanding/mosaikk av høgstaudegranskog (hovedtype, NT) og lågurtgranskog og også med innslag av noen sumpskogselementer i form av naturtypen grankildeskog (VU), med blant annet hestehov. Tyrihjelms og sølvbunke er noen steder dominerende. I konvekse parti overtar lågurtgranskogen. Det er funnet arter som trollbær, olavsstake og kranskonvall. I toppområdene inngår også fattige typer; blåbærgranskog og lyngskog, men sistnevnte uten furu.

Granskogen er grov og gammel, flere opp i omkring 60 cm brhd, og med vid basis ("gulrotgraner"). Det er også en del grovere bjørketrær. Frodighet og åpninger i vegetasjonen i lisiuder og slette i bunnen kan være influert av tidligere påvirkning/beite i forbindelse med stering, jf. Granasetran som ligger kort vei mot sørvest. Det er mange læger av ulike nedbrytningsgrader og dimensjoner.

Av rødlistearter er observert svartsonekjuke (*Phellinus nigrolimitatus*) og duftskinn (*Cystostereum murrayi*) samt gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*). Ellers ble lungenever registrert på store seljer.

Kjerneområdet er gitt B-verdi. Den skårer på forekomst av naturskogspreget, gammel granskog med grove stammer og store læger i kombinasjon med svært artsrike og produktive naturtyper, her med høgstaudegranskog (NT) som hovedtype.

Det anbefales ingen skjøtsel, men fri utvikling videre mot en enda sterkere balanse etter tidligere plukkhogst og setring i omegnen.

Heiås (Nord-Trøndelag, Snåsa, 229,5 daa), verdi: 3

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5597>

Sammendrag

Lokaliteten ligger like på vestsida av E6 over Snåsaheia, sør for Koltjørna, vis a vis Heiås. Området utgjøres av Koltjønnbekkens dal med tilhørende lisiuder. Berggrunnen er kalkrik med metakalkstein og grønnstein/grønnskifer. Foreslått avgrænsning er betydelig redusert i forhold til undersøkelsesområdet på grunn av flatehogster og plantasjer med ungskog.

Vegetasjonen i området bærer preg av kalkrik berggrunn, særlig i forsenkninger og dråg, der det oppnås en rik sigevannseffekt. Langs bekken/elva, hvor det er partier med eksponert berg, er mosevegetasjonen karakterisert av kalkarter. Andre steder sees flekkvis rik lågurtvegetasjon blant annet der rotvelt har eksponert det rike berget og hvor det er tydelige spor etter kjemisk forvitring. Likevel er større delarealer karakterisert av fattigere vegetasjonstyper fordi det har bygd seg opp et så tjukt humusdekke at planterøttene ikke når ned til rikere lag.

Som eneste kjerneområde er valgt ut en relativt flat, langstrakt elveslette der vegetasjonen er en mosaikk av høgstaudegranskog (NT), boreal kildeskog (VU) og lågurtgranskog og som også omfatter bekkekanten, der det er et smalt flommarksbelte med gråor. Sletta har en frodig gras- og urtevegetasjon.

Deler av lokaliteten tilfredsstiller også kriteriene for å kunne klassifiseres som skogbekkekløft.

Typisk for lisdene både på øst- og vestsida av elva er småbregnegranskog med suboseaniske trekk, men det er også en del ren blåbærgranskog, med særlig store partier vest for elva i sørlige del. Dette mønsteret brytes ved små lågurtskogsflekker, og karakteristisk er fuktige dråg kan være helt dominert av skogrørkvein, og typisk er også partier med tyrihjel, mjørdurt og skogburkne. På ei vid elveslette i søndre halvdel er det ei mindre myr med rikere kantvegetasjon.

Det aller meste av området slik avgrensning foreslås her, er gammelskog som ikke er påvirket av moderne flateskogbruk, men med jevnlig rester etter gamle stubber fra tidligere plukkhogst. Dødvedmengden er relativt sparsom, selv om det stedvis begynner å bli mange friskere læger, særlig oppe i liene. Det er ikke funnet indikatorer på kontinuitet i dødved. Stedvis finnes grantrær av grove dimensjoner, inkludert omkring 60 cm i brysthøddiam., nær elva. Også en del gråor langs elva er grove og trolig gamle.

Artsmangfoldet utmerker seg først og fremst ved en frodig urtevegetasjon knyttet til rike og fuktige typer, men også helt flekkvis med kalkskogsselementer med arter som blåveis og vårerteknapp. Særlig interessant er funngaen av markboende storsopp, der det ble funnet blant annet tre rødlistede arter; gullslørsopp (*Cortinarius aureofulvus*, NT), *C. piceae* coll. (*barbarorum/barbaticus*, NT) og rødneende vokssopp (*Hygrophorus secretanii*). Det ble også funnet flere andre arter som er indikatorer for kalkrik grunn. Området har en del hengslav, inkludert gubbeskjegg (*Alectoria sarmentosa*, NT), mens dødvedelementet karakteriseres av trivielle arter, knyttet til tidlige forråtningsstadier.

Etter bortskjæring av hogstflater og mye ungskog har storparten av området blitt et konsentert gammelskogsareal med til dels produktive naturtyper (dels rødlistede) og stort arts mangfold med flere rødlistearter og andre mindre vanlige arter - og hvor det spesielt er markboende storsopp som utmerker seg. Bekken/elva og dens nærmeste miljø utmerker seg her som en særlig produktiv sone. Som lokalitet er dette imidlertid ingen kalkskog, selv om det finnes noen flekkvise elementer av kalkgranskog (VU, som lågurt-grankalkskog) i øvre deler, på vestsida av Koltjønnbekken.

Området gis verdi som regionalt verdifullt, 3 poeng.

Semsseteren (Nord-Trøndelag, Snåsa, 556 daa), verdi: 4

Lenke til faktaark og bilder: <http://borchbio.no/narin/?nid=5622>

Sammendrag

Området er foreslått redusert til ei sørvendt li i nordøstre del av undersøkelsesområdet (her beskrevet som kjerneområde 1, Rønningen). I tillegg er beskrevet som kjerneområde 2 et mindre areal i vest.

I det følgende er gitt et sammendrag for det gjenværende hovedområdet (K1, Rønningen).

Området ligger 3-4 km øst for E6 over Snåsaheia på rik berggrunn.

Lokaliteten er ei bratt lise med sørlig eksposisjon og god omsetning. Store deler av denne lia kan ha vært gammel setermark (jf. navn Kolåsseteren i vestre del og Gammelseteren i østre del. Vollrester kan i dag bare anes på et areal som nå framstår som skog. Navnet Rønningen fra mer sentral lide på kart viser til rydning.

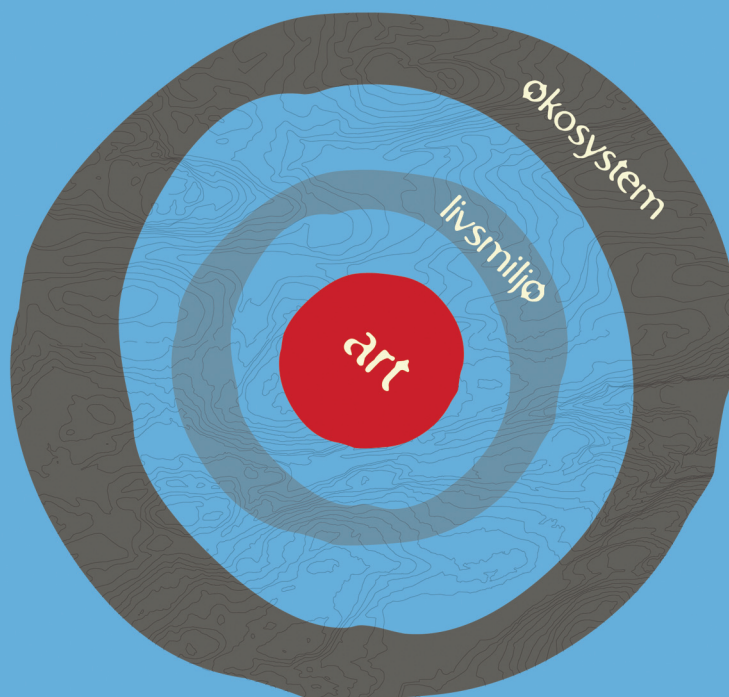
Hele arealet er karakterisert av stedege arter. Rene beite-/grasmarksarter ble ikke observert, og trolig består dagens artssammensetning av de naturlige skogartene på stedet, skjønt kvantitetsmessig kan kalkkrevende arter være begünstiget som følge av at seterdriften kan ha motvirket humusoppbygging.

Karakteristiske arter som indikerer kalkskog er blåveis, taggbregne, krattfiol, myske og skogvikke. Ingen orkideer ble observert. Det er også en næringskrevende funga av storsopp, inkludert fire rødlistede arter.

Med utgangspunkt i kanskje store, åpne arealer har gjenvoksningsen kommet langt, med en blanding av svært grov, gammel granskog og små åpninger, og med en god del lauvinnslag, blant annet bjørk og selje. Det er foreløpig relativt sparsomt med dødved.

Lokaliteten er del av et større område undersøkt i forbindelse med prosjekt "Kartlegging av kalkskog i Nord-Trøndelag 2014". I tillegg til et utskilt kalkskogsområde i vest (nevnte K2) i nærheten av Semsseteren, er det i dette større området flere mindre parti med kalkskogsselementer i området.

I sum utgjør Rønningen en velutviklet kalkgranskogslokalitet, rødlistet som VU (lågurt-grankalkskog), i mosaikk med lågurtgranskog. Bratt og berglendt som det er, og trolig lang tid siden opphør av setring, som en god del av arealet antas å ha vært benyttet til, antas det at bruken har vært relativt ekstensiv (tidligere naturbeitemark). Det er dermed grunn til å tro at skogen etter hvert vil utvikle seg tilbake til sin opprinnelige tilstand, men med en mulig forsinket oppbygging av humus med tilhørende forsuring. Skjønt med områdets gunstige eksposisjon kan det hende at det også er en naturlig balanse her med god nok omsetning til at kalkkrevende arter kan holde stand også på sikt. Lokaliteten klassifiseres som regionalt - nasjonalt verdifullt, 4 poeng.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>

Gaustadalléen 21
0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8209-424-5

BioFokus-rapport 2015-12